

להוסיף לתיק 12-05-23008 מחוזי ירושלים, להוסיף לתיק 1437/14 עליון.

**תצהיר עדות ראשית של סהר שוקר על הטיית משפט של ש'
בבית המשפט העליון אסתר חיות וש' גילה כנפי שטייניץ
מחוזי ירושלים - ליועץ המשפטי לממשלה.**

אני הח"מ שוקר סהר ינאי ת.ז. 033613431 ממושב נחלה 24 מיקוד 7954000 לאחר שהוזהרתי כדיון להצהיר אמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן- מצהיר בזאת להלן:

אני המחבר, סהר שוקר אי מייל 0523944942 סלולארי MSP_INTL@YAHOO.COM בפייסבוק "שחיתות בבית המשפט". מאמר זה, נמצא באתר שלי חיסם MSP-INTL.COM.

המשך הספר "שחיתות בבית
המשפט הישראלי וארגון פשע
במשרד המשפטים.....

לכאורה, על המוקד במשפטי כס
השחיתות: השופטת אסתר
חיות בית משפט עליון, רע"א
1437/14. ושי גילה כנפי שטייניץ
מחוזי ירושלים תיק 05-23008-
12.

1. אני נגד אלימות ונגד הפרת הסדר האזרחי ואני מבקש מכל אדם לא להפר את הסדר האזרחי.
אני מתחייב לכבד פסקי דין של בית משפט ישראלי, גם אם אני טוען שבוצעה הטיית משפט. כך
מצוין בקובץ הגדול של הספר בסעיפים 180 ואילך. התלוננתי על הטיית משפט ליועץ המשפטי

לממשלה על השופטות שטייניץ וחיות. אציין כי לרגע זה לא נמצא אשמה באף אחד: שופטות, הנתבעת ובאי כוחה ואין פסק דין הטוען לאשמתם וכדומה. מידע זה מותר לפרסום והוא נמצא בתיקים 1437/14 עליון ומחוזי 12-05-23008. כל הנאמר לכאורה לפי הנסיבות.

2. חשבתי לעצמי מהי הדרך הקצרה ביותר להעביר לכם את המידע שגברת חיות וגברת שטייניץ מטות משפט בריש גלי ללא מצמוץ, כמו שאומרים "בדם קר". אני רוצה להסביר לכם מהר "ולחפיל אתכם בנוקאאוט" שתבינו את לאיזו רמה של שחיתות מטורפת מדובר. שופטת מחוזי ועליון משקרות שהמספר 22 זה 23 וש "במועד" = "באיחור" של שבועיים וחצי (בינתיים רק שטייניץ, כי חיות התעלמה באופן מכון בנתון של איחור בשבועיים וחצי ולא כללה אותו בפסק דין, לבל תפליל את השי' שטייניץ).

3. הנה חלק מההחלטה הראשונה של שטייניץ מיום 11/11/13 (על השופטת שטייניץ ערערת ביפני חיות), שימו לב, אלו הנקודות החשובות:

1. סעיף 3 " לא יעלה בידו של מי מהצדדים להגיש תצהיר מעם אחד מעדיו, יכלול בתצהירו....".

2. סעיף 4 "תצהירי העדות מטעם הנתבעת יוגשו עד 15.2.14".

3. סעיף 4 הצדדים יגישו גם עותק נייר...". שימו לב ההדגשה בשחור ובקו ע"י השופטת לא על ידי.

4. סעיף 5 "קדם משפט, ליום 6.3.2014".

להלן המקור החלטה של שטייניץ מיום 11/11/13:

3. לא יעלה בידו של מי מהצדדים להגיש תצהיר מטעם אחד מעדיו, יכלול בתצהירו פרטים בדבר שם העד, נושא עדותו, והסיבה לכך שלא ניתן היה להגיש את התצהיר. פירוט הניסיונות והפעולות שמעשו בקשר לכך. זה בעת תוגש בקשה בכתב להתיר את זימונו. הבקשה תידון בקדם המשפט הבא.

4. תצהירי העדות מטעם הנתבעת יוגשו עד ליום 1.1.2014.

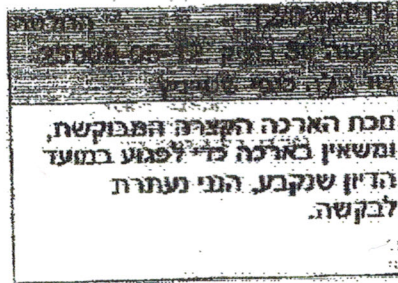
תצהירי העדות מטעם הנתבעת יוגשו עד ליום 15.2.2014.

כל צד ימציא למשטרו במסירה אישית עותק מכל תצהיר שחוגש על ידו במקביל עם הגשתו לבית המשפט ויצוין את עובדת ההמצאה על העותק שיוגש לתיק בית המשפט.

הצדדים יגישו גם עותק נייר מהצדדיהם, על נספחיהם, לתיק בית המשפט.

5. קובעת ישיבת קדם משפט מטעם, ליום 6.3.2014 בשעה 09:30.

4. הנתבעת ביקשה ארכה מעבר ל 15 לחודש שני. השיקולים של השופטת שטייניץ לתת לנתבעת ארכה של שבוע (לא שבועיים וחצי כפי שיתברר כאיחור, שבכלל לא נתנה ארכה אלא לכל היותר שבוע והאיחור שבועיים וחצי היה לאחר הארכה) שאמרה :

5. אולם מה שהתרחש בפועל זהו מידע טכני שאין עליו ויכוח :

הנתבעת קיבלה ארכה עד 22 לפברואר לחודש מ ה 15 לחודש. את הארכה קיבלה ללא הגשת תצהיר מלווה לבקשה- לפי מה שכתוב בהחלטה של שטייניץ למעלה " יכלול בתצהירו" סעיף 3. הנתבעת מסרה ב 23 לחודש ולא ב22 לחודש רק קובץ סרוק במחשב ורק לשופטת, לא לי, ז"א אין "עותק נייר". אני שואל שאלה : האם הנתבעת עמדה בזמן או לא? התשובה: לא. האם הגישה תצהיר מלווה לבקשה לארכה? לא. האם מסרה "עותק נייר" גם לי (מסירה אישית כפי שכתוב בהחלטתה סעיף 4)? לא. האם עמדה הנתבעת בהחלטת שטייניץ? לא. עבר עוד שבוע מ 22 לחודש. במשוער 2/3/14 קיבלתי רק קובץ במחשב, 282 דפים באנגלית. עבר עוד שבועיים וחצי מ 22, קיבלתי עותק נייר. מתי? ב 4/3/14 יומיים לפני קדם משפט. בגלל זה הדיון נדחה ב 4 חודש, בני טענתי שאני לא מסוגל ללמוד 282 דפים באנגלית תוך יומיים. ובנוסף לכל זה התצהיר שהגישה הנתבעת אין בו חובת הצהרה, לפי פקודת ראיות סעיף 15. משמע עד להיום, אין לנתבעת תצהיר.

6. על זה אמרה השופטת שטייניץ בתאריך 23/2/14 (כמובן עוד שבועיים וחצי לפני שהדיון נדחה): "הנתבעת הגישה ראיותיה במועד ועל כן יש לדחות את בקשת התובע למתן פסק דין". כתוב, שחור על גבי לבן.

לפי שיטת שטייניץ במועד = באיחור, משמע 4/3/14 זה במועד, שבועיים וחצי לאחר 22/2/14.

7. משמע, הנתבעת לא עמדה בשום קריטריון שהשופטת קבעה בעצמה: לא מועד 22 לחודש, לא עותק נייר, לא בקשה מלווה בארכה, לא תצהיר כדין חתום תחת חובת אזהרה. לשימת לב, כל שלב הגשתי בקשה לפסק דין בהיעדר מסמכי ראיות. לפני שנה, טענו נגדי הנתבעת ובית המשפט שאני לא הגשתי תצהיר כאשר ביקשתי בקשה לפסק דין בהיעדר כתב הגנה. אמרה לי הנתבעת ותמכה בה מערכת בית המשפט : עשית מחדל, הבקשה שלך לא לוותה בתצהיר, תצהיר הוא דבר עקרוני וחשוב (החלטה בתיק 23008-05-12 תאריך 6/1/13 שורה רביעית "מחדלוי"). אז אמרתי לעצמי אם השיטה אומרת שתצהיר זה באמת עקרוני וחשוב, אז בוודאי הנתבעת רשלנית כרגע, והיא שאמרה בעבר תצהיר זה דבר עקרוני וחשוב, וכרגע לא הגישה תצהיר עם בקשה לארכה או תצהיר ראיות בזמנו.

8. מה היה הנימוק של שטייניץ לתת ארכה מ 15 לחודש, ל 22 לחודש : שהנתבעת אמרה שזה לא פריע לדיון. אבל בפועל הדיון נדחה. והשופטת שטייניץ יודעת את זה.

9. הנה המקור של שטייניץ שהדיון נדחה :

3. אטר לבקשה לדחיית הדיון, זו נתבקשה בשל הגשת ראיות ותחבנות, לפי הצטוו, באיחור, וחצוד בלימוד הראיות טרם הדיון. התחבנות אינה מתנגדת לדחיית הדיון, למיכך, קדם המשפט המסכם הקמנו ליום 6.3.14 יידחה ליום 9.7.14 בשעה 10:00 (מועד שנקבע בהתחשב ביציאתו למספר חדשי שבתון).

או בסוף הפריע לדיון או לא?

לפי שיטת שטייניץ "במועדו"="באיחור". ואם זה הפריע לדיון, מדוע לא קנסו את הנתבעת?

והרי לכם מכל כיוון התיאוריה של גברת שטייניץ- קרסה: לא נמסר תצהיר במועדו (נתעלם משאין חובת אזהרה, אלא לאחר שבועיים וחצי) , לא עותק נייר במועדו ולא דיון במועדו, שנדחה. באופן כללי ביקשתי שלוש פעמים בקשה לפסק דין בהיעדר מסמכים, כי אין תצהיר במועד. ומי בסדר? הנתבעת, לא נקנסה ולא כלום, הכול לרעתי, התובע.

10. דבר חשוב, לעניין חובת האזהרה- כאשר הגישה הנתבעת את "התצהיר" ב23/2/14 רק לבית המשפט כתבה הנתבעת כך : "הנתבעת מתכבדת בזה להגיש את תצהירו של מר....". משמע שהנתבעת בידועין מגישה תצהיר, ולשיטתה התצהיר המוגש כדין עם חובת אזהרה, ואין לה ספק שלא מדובר אלא בתצהיר, ולשיטתה אין בו פגם.

אבל אני מצאתי פגם מהותי- "כתצהיר" אין בו חובת אזהרה לפי פקודת הראיות סעיף 15, משמע הוא לא תצהיר. אז הגשתי בקשה רביעית לפסק דין בהיעדר כתבי ראיות, כי אין ראיות, שאין תצהיר ראיות חתום כדין תחת חובת אזהרה והערעור ברע"א 1437/14 על מה אמרה השופטת "הראיות נמסרו במועד", אז איך נמסרו במועד אם בכלל לא עומדות בתקן של תצהיר?

אז הנתבעת הבינה שהיא טעתה, המציאה תירוץ, שהתכוונה לבקש לשפר את המסמך לתצהיר בקדם משפט ולא שהגישה תצהיר שאמרה "ממילא התכוונו ... לבקש בקדם משפט....". מתי התכוונו לשפר מסמך לתצהיר? לאחר שתפסתי אותם בכשל, לא לפני. מה עשתה שטייניץ? התעלמה מגמרות הדעת של הגשת תצהיר ע"י הנתבעת כתצהיר כמצוין "הנתבעת מתכבדת בזה להגיש את תצהירו של מר...." והצדיקה את טענת הנתבעת שלא הגישו תצהיר, אלא מסמך כתצהיר עם כוונות לשפר. למה? כדי להוציא עצמה מהמלכודת שאמרה שהתצהיר נמסר במועד.

כך או כך זה לא משנה, כי אם לא הוגש תצהיר אלא מסמך עם כוונות לשפרו כתצהיר, אזי בתאריך 23/2/14 בכל מקרה הראיות (התצהיר) לא נמסרו במועד, לא בזמן, ולא במתכונת כדין. ז"א עשתה שטייניץ הטיית משפט באופן מודע להימנע מפסק דין בהיעדר תצהיר כדין. משמע הטיית משפט. שחור על גבי לבן "שקרנית ורמאית ללא מצמוץ". הנתבעת והשופטת שטייניץ, משקרות והשופטת תהיה במשפט שלי כאשר אני טוען שהנתבעת שקרנית. מדינת היהודים מדינת ה..... "אור לגויים".

11. אז מה עשיתי? ערערתי בפני השופטת חיות. השופטת חיות קיבלה ממני את כל המידע גם שהדיון נדחה וגם שאין חובת אזהרה בתצהיר, משמע בקשה רביעית בהיעדר תצהיר. את המידע הזה גם קיבל היועץ המשפטי לממשלה, כך שאני לא משקר. היועץ קיבל את בקשה 91 וחיות קיבלה חלקים ממנה ובקשה להוסיף את בקשה 91 שבתיק 12-05-23008 והודעה שיישלח אליה עוד חומר בדואר רשום.

12. אז מה עשתה גברת חיות? התייחסה רק לחלק מהמידע קרי שלוש בקשות ראשונות הצדיקה את שטייניץ והעלימה את שאר העובדות המהותיות ביותר, שהדיון נדחה ואין חובת אזהרה בתצהיר. אני מציג לכם את פסק הדין רע"א 1437/14 תוכלו לחפש אותו בגוגל.

לפי הערה מספר אחת שלי בתוך הפסק של חיות למטה, מחזקת חיות את שטייניץ, שטענה שטייניץ שהארכה לא מפריעה לדיון, הנה כך כתבה "נוכח הארכה הקצרה המבוקשת ומשהיא אינה פוגעת במועד הדיון שנקבע". אז אם בפועל מתן ארכה הפריע לדיון שהוא נדחה, הנתבעת רשלנית? כן. אז למה חיות לא אמרה שהדיון נדחה והנתבעת רשלנית? כדי לא לבוא לטובתי ולא "לשבור את המילה" של שטייניץ, שרוצה להטות משפט לטובת הנתבעת. ומדוע הארכה מוצדקת אם הוכחתי שהנתבעת התרשלה? משמע לא מוצדקת.

לפי הערה מספר שניים שלי בתוך הפסק של חיות למטה, רואים שחיות אומרת כמו שטייניץ, שהראיות נמסרו במועד, הנה "בקובעו שהמשיכה הגישה ראיותיה במועד". משמע הכול בסדר, כששום דבר לא בסדר. 22 זה 23 גם אם זה לאחר שבועיים וחצי. משמע התאריך 22/2/14 זה התאריך 4/3/14. אתם מבינים? זה נקרא במועד. באיחור זה במועד. גם בסומליה באיחור זה לא במועד.

לפי הערה מספר שלוש שלי בתוך הפסק של חיות למטה, המציאה המצאות שתצהיר זה כבר לא חשוב, הנה "ולא על טעמים עובדתיים המצריכים תצהיר לאמתם". (להדגיש לשטייניץ עצמה לא היה האומץ לומר את זה, ששטייניץ בעצמה לא טענה כזאת, כי לא ידעה מה לומר, שידעה שאני צודק, וחיות יצירתית, ממצאה המצאות). נשאל שאלה עקרונית מה מטרת תצהיר? לאמת טענות וטעמים של עובדות לראיות, אבל לא אצל חיות בעליון, אבל אצל דפנה ברק בעליון תיק 2315/14, כן. ואם כבר טעמים עובדתיים הם סובייקטיביים, ועל מנת להיות ראייה נדרשים בתצהיר, למעט דבר מה שהוא ידיעה שיפוטית, כגון שהשמש תזרח מחר בבוקר. אז המשפט הזה מישוהו דחף אותו ואין לו מושג מה הוא בעצמו כתב.

לפי הערה מספר ארבע שלי בתוך הפסק של חיות למטה המציאה נתון לא נכון, שאמרה: שלא טענתי שהבקשה של הנתבעת לא נמסרה עם תצהיר, הנה "לא טען כי יש לדחות את הבקשה מן הטעם שהיא אינה נתמכה בתצהיר". זה לא נכון, הנה המידע שקיבלה במפורש ושמסרתי לה. הנה המקור שלי שנמצא ברע"א 1437/14 נספח ב' עמוד 4 סעיף 29:

29. סתבה גבירתי שטיינץ בהחלטתה מיום 11/11/13 בעמוד (26/35) "לא יעלה בידו של מי להגיש תצהיר... יכלול בתצהירו....". לבקשתה זו של התביעה בעמוד (13/35) לא צורף שום תצהיר, לא של בא כוחה, ולא של ועד המתואר בבקשה, אמילו תצהיר שאינו מצדיק טרחה רבה, אלא אמילו של משפט קצר המורה על דחק כלשהוא. לכן מבחינה סבבית, אין צורך כלל בפרשנות זו ויש לפסול את הבקשה ולדחותה על הסף. וברי כי דוקטור למשפטים אמור לדעת זאת. ומדוע לא סתבה גבירתי שטיינץ כגון: "הבקשה נדחתה עקב מהדלה של המבקשת שלא הגישה תצהיר". באשר לא בידו של התובע, להביא עד, הגיש תצהיר כאמור בעמודים: (18/35)

13. הנה ההחלטה של חיות, לא שיניתי כלום, רק השתלתי את המשפטים המובלטים שלי בשחור/בקו על מנת להראות לכם היכן המשפטים החשובים.

בבית המשפט העליון

רע"א 1437/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקש: שוקר סהר ינאי

נגד

המשיבה: סהר שוקר: מחקתי את השם. אני לא עוסק בנתבעת, אלא בבית המשפט.

בקשת רשות ערעור על החלטותיו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 12.2.2014 ומיום 23.2.2014 בת.א. 23008-05-12 שניתנו על ידי כבוד השופטת גילה כנפי-שטיינץ

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

זוהי בקשה למתן רשות ערעור על החלטות בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופטת ג' כנפי-שטיינץ) מיום 12.2.2014 ומיום 23.2.2014 בהן ניתנה ארכה למשיבה להגשת תצהירי עדות מטעמה ונדחתה בקשת המבקש למתן פסק דין בהיעדר הגנה ולפסילת כותב בית המשפט המחוזי.

1. ביום 13.5.2012 הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי בירושלים תביעה לפיצוי בסך 15 מיליון ש"ח נגד המשיבה, חברת אנגלית, בטענה להפרת הסכם שנכרת בין השניים בנוגע לשיווק משקפי מגן. בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 11.11.2013 נקבע כי תצהירי העדות מטעם המשיבה יוגשו עד ליום 15.2.2014, וביום 12.2.2014 ביקשה המשיבה להאריך מועד זה בשכוע ימים עד ליום 22.2.2014, תוך שצירפה לבקשתה את התנגדות המבקש. עוד באותו יום, 12.2.2014, קיבל בית המשפט המחוזי את הבקשה,

הערה מספר אחת של סהר שוקר: שימו לב מה המשפט הבא. אני הוספתי הכוכביות:

נוכח הארכה הקצרה המבוקשת ומשהיא אינה פוגעת במועד הדיון שנקבע.

ביום 17.2.2014 הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי בקשה בעניין "התנגדות התובע למתן ארכה להגשת תצהירי עדות ראשית מצד הנתבעת", ועתר למתן פסק דין בתיק נוכח הגשת תצהירי המשיבה באיחור. כמו כן ביקש כי המותב יפסול עצמו לנוכח הטיית המשפט הגלומה לטענת המבקש במתן הארכה להגשת תצהירי המשיבה.

2. בהחלטתו מיום 23.2.2014 דחה בית המשפט המחוזי בקשה זו על שלושת ראשיה בקובעו כי החלטתו על הארכת המועד ניתנה לאחר שהמשיבה צרפה לבקשה את תגובת המבקש בכתב ומכאן שניתנה לו הזדמנות להביע את התנגדותו לבקשה. בנוסף, דחה בית המשפט את הבקשה למתן פסק דין הערה מספר שתיים של סהר שוקר שימו לב מה המשפט הבא. אני הוספתי הכוכביות:***בקובעו שהמשיבה הגישה ראיותיה במועד*** וכן הוסיף ודחה את בקשת הפסילה בנימוק שהחלטותיו הדיוניות אינן מקימות עילת פסלות.

3. בבקשה דגן טוען המבקש כי היה מקום לדחות את בקשת הארכה שהגישה המשיבה מן הטעם שלא נתמכה בתצהיר, והוא מוסיף וטוען כי המשיבה לא עמדה גם במועד הנדחה והגישה את תצהיריה ביום 23.2.2014 בשעה 12:00. כמו כן טוען המבקש כי תגובתו לבקשת הארכה ניתנה במענה לטיוטה ששלחה לו המשיבה, השונה מהבקשה הסופית שהוגשה. לבסוף טוען המבקש כי בקשת רשות ערעור אחרת שהגיש נדחתה נוכח מחדלו להגיש תצהיר (רע"א 2315/13) וכי על כן כקבלת בקשת המשיבה בלא שנתמכה בתצהיר מהווה הפליה פסולה בין הצדדים.

4. דין הבקשה להידחות.

החלטתו של בית המשפט המחוזי לקבל את בקשת המשיבה למתן ארכה להגשת תצהירי העדות מטעמה היא מסוג החלטות אשר לגביהן אין ליתן רשות לערער על פי הוראת סעיף 1(1) לצו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשס"ט-2009. אשר להחלטתו הנוספת של בית המשפט המחוזי מיום 23.2.2014. אף אם נניח לטובת המבקש כי החלטה זו אינה החלטה בעניין מועדים שלגביה לא תינתן רשות ערעור, הרי שבית המשפט ביסס את החלטתו להאריך את המועד להגשת התצהירים על כך הערה מספר שלוש של סהר שוקר שימו לב מה המשפט הבא. אני הוספתי הכוכביות:***שמדובר בארכה קצרה כלכד שאינה פוגעת במועד שנקבע לדיון ולא על טעמים עובדתיים המצריכים תצהיר לאמתם***. עוד יש לציין כי בתגובת המבקש לבקשה להארכת המועד הוא הערה מספר ארבע של סהר שוקר שימו לב מה המשפט הבא. אני הוספתי הכוכביות:***לא טען כי יש לדחות את הבקשה מן הטעם שהיא אינה נתמכה בתצהיר***, ובקשר זה יש להוסיף ולציין כי לא מצאתי שהעובדה שטיטת הבקשה שהעבירה המשיבה לעיון המבקש שונה במנט מהבקשה שהוגשה לבסוף לבית המשפט, גרמה למבקש נזק דיוני כלשהו.

החלטות שבסדרי דין, דוגמת החלטת בית המשפט המחוזי במקרה דנן, נתונות לשיקול הדעת הרחב של הערכאה הדיונית המופקדת על ניהול המשפט ואין מקום להתערבותה של ערכאת הערעור בהן. משלא נפל פגם כלשהו בהחלטה להאריך את המועד להגשת התצהירים, ממילא לא היה מקום ליתן פסק דין בהיעדר תצהירי עדות מטעם המשיבה.

למען הסר ספק אציין כי המבקש לא הבהיר האם הוא מבקש להשיג גם על החלטת המותב קמא שלא לפסול את עצמו מלדון, ומכל מקום בקשת רשות ערעור אינה ההליך המתאים לעניין זה (ראו תקנה 471ג(ב) לתקנות סדר הדיון האזרחי, התשמ"ד-1984).

4. סיכומם של דברים, הבקשה נדחית. משלא התבקשה תגובה אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ט באייר התשע"ד (19.5.2014).

שׁוֹפֵט ת

14. כמובן, גברת חיות לא מצאה דופי בגברת שטייניץ, הכול בסדר הכול "גלאט כושר", מצילה את הנתבעת על חשבונך, היום משקרות עליי, מחר ימשיכו לתפור לי תיק ומחרתיים יגידו לי שהשם שלי לא סהר שוקר, ושנולדתי במאדים ולא בכדור בארץ, ואני צריך להאמין להם. שום דבר לא עשתה הנתבעת בזמן, אבל הכול "במועד". בך שופטים משקרים וכך בית המשפט העליון מגבה את השקר ומשקר בעצמו. זו שיטה: תיק 8804/14 בעליון תיק 2315/14 בעליון תיק 1437/14 בעליון. זכות הציבור לדעת מהי השיטה.

15. מדוע אי אפשר לומר שהשופטת חיות בסך הכול טעתה ומדוע יש לטעון שמדובר בהטיית מכוונת? כי מרבית הטענות שאמרתי לכם כרגע, אמרתי גם לה שוב, לאחר ההחלטה שלה. ומה היא עשתה? סגרה את התיק בלי לשנות את ההחלטה. כתוב בתיק "פסק דין לאחר עיון", משמע עיינה שוב וסגרה אותו, ללא שינוי. התיאוריה שלי, אפילו לא עיינה, אלא סתם כתבה עיינה. מי שיש לו מגמה להטות משפט, למה שיעיין? דומה לשיטת דפנה ברק ארז תיק 2315/13 שם בבקשה שנייה לפסילת שופטת לא ענתה למי לשלם 2000 ₪. איך תדע אם היא לו קוראת את הבקשה? או ברק וחיות, תופסים אותן משקרות, עוצמות עיניים וסוגרות התיק. כך או כך, שחיתות. הנדל "נתפס" אבל שיפר חלק.

16. מערכת בית המשפט מנסה להעלים את רשלנות הנתבעת שתוצאתה פסק דין בהיעדר מסמכים לזכות התובע. הטבלה למטה.

מסקנה מצרפית	תיאור השתלשלות האירועים בתיק 23008-05-12			
<p>גם אם כל האירועים נסיבתיים, מהמגמה ניתן להבחין ברשלנות נטולת מעצורים. אי אפשר להתעלם ש</p> <p>1+1+1+1+1+1=מגמה של רשלנות. יחסי הכוחות כחמישה שישה עורכי דין כולל ד"ר למשפטים מנוסה כבן 75 (הרבה "גוליתים"), בעלי משאבים כספיים רבים, אל מול התובע (דויד הקטן והחלש), אדם ללא אמצעים, ללא עורך דין שמבצע הכול לבדו באמצעות משאבים דלים, דייקן ועומד במחויבות המשפטית כראוי, אינם שווים. המגדלור והמובהקות לתיק הנ"ל ולהכרעה יצאה מפיה של הנטבעת: "הבקשה לא לוותה בתצהיר", "תצהיר הוא דבר עקרוני וחשוב", "מעולם לא היה ולא נברא" בניגוד לעילה "הפרה יסודית" כדברי בר עם (רע"א 2315/13 חלק ב' עמוד 100 למטה) ומפי כבודו הנדל על נסיבות דומות 8804/11 ומכאן: "על ראש הגב, בוער הכובע", "הפוסל, במומו פוסל". סוף דבר, לא ימצא אדם אחד בציבור אלא שיאמר: הנטבעת הכשילה עצמה, לאורך כל ההליך עד כה, לא היה בה תום לב, אחרת מפסק דין בהיעדר מסמכים, הרי זו הטיית משפט, שיש וטובל ושרץ בידוי. נטל הטיית המשפט, על בית המשפט. הציבור לא יוכל לקבל האפליה.</p>	<p>הטענות הבסיסיות של המבקש/התובע</p>	<p>פירוט המקור</p>	<p>תיק</p>	<p>סה"כ מספר בקשה לפסק דין בהיעדר מסמכים</p>
	<p>טענת התובע שהיה כבר תקדים שיש סמכות ע"י הנדל. הנטבעת ניסתה לברוח ממשפט בישראל שלא בתום לב.</p>	<p>ברע"א 2315/13 חלק ב' או לחילופין תצהיר ב-23008-05 מיום 12/22/11/12</p>	<p>23008-05-12</p>	<p>ראשונה- בהיעדר כתב הגנה.</p>
	<p>התובע טענת שהנטבעת הגיעה בייפוי כוח מוגבל והתרשלה בניהול הזמן להגשת כתב הגנה. אין נסיבות שמצדיקות מתן הארכה להגשת כתב הגנה.</p>	<p>ברע"א 2315/13 חלק א' עמוד 67 והלאה</p>	<p>23008-05-12</p>	<p>שנייה- בהיעדר כתב הגנה/התנגדות למתן ארכה.</p>
	<p>הנטבעת התרשלה בתרגום תצהיר ראיות של התובע. שיקרה בקשר לטענה שלא הספיקה, בקשתה לא לוותה בתצהיר, בניגוד לפי החלטת השופטת.</p>	<p>ראשונה ברע"א 1437/14 ובקשה 91</p>	<p>23008-05-12</p>	<p>שלישית- בהיעדר תצהיר ראיות ובהיעדר בקשה מלווה בתצהיר.</p>
	<p>הנטבעת לא מסרה תצהיר ב 22 אלא ב 23 ללא עותק נייר לפי החלטת השופטת.</p>	<p>שנייה ברע"א 1437/14 ובקשה 91</p>	<p>23008-05-12</p>	<p>רביעית- בהיעדר תצהיר ראיות.</p>
	<p>הנטבעת לא מסרה עותק נייר לבית המשפט וגם לא לתובע אלא קובץ מחשב רק לבית המשפט.</p>	<p>שלישית - חלק א' ברע"א 1437/14 ובקשה 91</p>	<p>23008-05-12</p>	<p>חמישית- בהיעדר תצהיר ראיות.</p>
	<p>הנטבעת לא מסרה לתובע, עותק נייר או קובץ מחשב.</p>	<p>שלישית - חלק ב' רע"א 1437/14 ובקשה 91</p>	<p>23008-05-12</p>	<p>שישית- בהיעדר תצהיר ראיות.</p>
	<p>הנטבעת לא מסרה עותק נייר אלא ב 4/6/14 יומיים לפני דיון והוא 282 עמודים באנגלית. נפקא מינא דחיית דיון.</p>	<p>שלישית - חלק ג' רע"א 1437/14 ובקשה 91</p>	<p>23008-05-12</p>	<p>שביעית- בהיעדר תצהיר ראיות.</p>
	<p>מסרה מסמך ללא חובת אזהרה- אין תצהיר כדין. אין ראיות עד לרגע זה.</p>	<p>רביעית ברע"א 1437/14 ובקשה 91</p>	<p>23008-05-12</p>	<p>שמינית - בהיעדר תצהיר ראיות.</p>

17. שחיתות? האימא של השחיתות. מילא תמיד תצהיר היה עקרוני וחשוב, אבל פתאום הוא לא חשוב? אז למה קבעו שיהיה תצהיר? אבל זה זיגוג, אם זה לא חשבו מלכתחילה שנדרש תצהיר לא היה הנצרך תצהיר מלכתחילה. הם דפנה ברק בעליון ברע"א 2315/14 וחיות בעליון ברע"א 1437/14 משנים את החוקים למה שהם רוצים ומה שנוח להם. אין עקביות. ועל פסק דין אזרחי בעליון אי אפשר לערער ואי אפשר לפסול, הדיון נגמר משמע "סופיות הדיון", אז כך "סוגרים תיקים" ברמאות. זו שיטה בבית המשפט העליון. הוכח.

וכך, תפסתי את השופטות חיות ושטייניץ (וחבורת דפנה ברק ארז בשאלת 2000 השקלים בתקציר ספר לשחיתות ...), מטית משפט. אז התלוננתי על עבירות פליליות ליועץ המשפטי לממשלה, ויינשטיין. נחכה ונראה.

18. אני אגלה לכם נתון מעניין: אפשר לראות תיקים שמתנהלים בעליון באתר <http://elyon2.court.gov.il> אבל מי שיודע, בבית המשפט העליון לא סורקים דפים ולא שומרים במחשב, בניגוד לבתי משפט אחרים. משמע, כאשר נכנסים לניהול בעליון אפשר לראות רק את החלטת השופט, אבל לא את המסמכים שהגישו הצדדים. לפי דעתי, אתם יודעים למה? כי כאשר בית משפט מרמה, הוא מסתיר מהציבור את המידע שמוסרים שני הצדדים, כך הציבור לא יכול לדעת מי אמר מה, אלא לקבל "כמוחלט" את פסק הדין של העליון, כך אין ביקורת על בית המשפט העליון, וכולם חושבים שמדובר שם בגאונים וצדיקים. כך בהסתר, לכאורה מתנהל ארגון פשע ללא שקיפות. שופטים משקרים במחוזי או טועים ושופטים כמו ברק וחיות, מגבים השקר, כי אין עליהם ביקורת חיצונית.

19. לכאורה, עד עכשיו כתבתי על השופטים במחוזי: משה בר עס, ראובן שמיע, נאוה בן אור, יעקב צבן, עודד שחם, גילה כנפי שטייניץ. בעליון: הנדל, גרוניס, דפנה ברק ארז, אסתר חיות (על רשם העליון גיא שני, עוד לא מצאתי בעיות מהותיות). משמע 26 אחוזים משופטי העליון (ארבע מ 15) "בעייתיים", 22 אחוזים מסה"כ שופטי המחוזי ירושלים (6 מתוך 27) "בעייתיים". לפי הנראה ולכאורה גבירתי מרים נאור סגנית בית המשפט העליון "עומדת בפינה" ולא עושה כלום אלא "וישחקו הנערים לפנינו". קיבלה ממני הרבה חומר באסמכתא 037-399-14.

20. מדובר במגמה של שחיתות. הסיכוי שיש חייזרים, גבוה מהסיכוי שכל השופטים המוזכרים פועלים כחוק.

חתימת המצהיר: א.ד. שוקר

אישור

אני החתום מטה עו"ד ירון שוקר, מאשר בזה כי ביום 31/5/14 הופיע בפניי מר סהר שוקר שזיהיתו לפי היכרות אישית ולאחר שהזרתו כי עליו להצהיר את האמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

